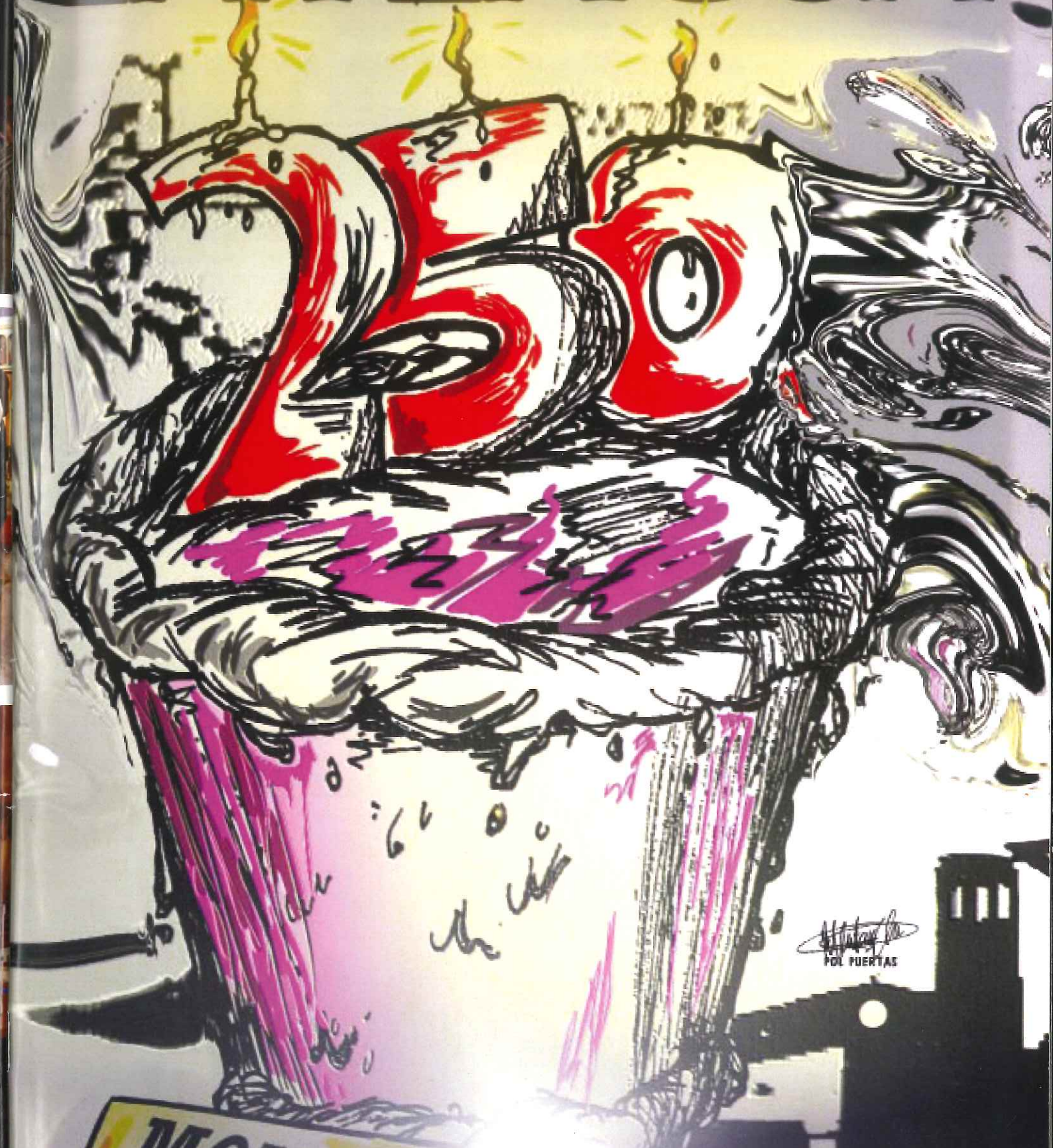

LA FEMOSA

MOLTES
FELICITAS

Revista d'opinió
i informació local.
ARTESA DE LLEIDA,
gener-febrer de 2011
Número 250

IMATGES D'ARTESA

Imatges de la nevada del Nadal de 1962 a Artesa (Fotos: Joan Gallart Nadal)

Col·laboradors

Tere Aiguadé i Colom
Alternativa Ecologista d'Artesa
AMPA de l'Escola *Els Til·lers*
Cèlia Argilés i Andrés
Andreu Bergé i Fontane
Albert Batiste i Bonet
Josep Mª Carrera i Fornalés
Adolf Costafreda i Castillo
Laura Farran i Botargues
Felip Gallart i Fernández
Josep Gallart i Fernández
Lluís Gil i Fontanet
Miquel A. Navarro i Solé
Jordi Niubó i Nosas
Joan Ramon París i Oro
Pol Puertas i Gallart
Ramon Serra i Batlle
Maria Serra i Domènech
Eulàlia Solà i Miró
Josep Ramon Solé i Gallart
Miquel Torres i Benet

Fotografies

Ramon Serra i Batlle
Joan Gallart Nadal
Josep Gallart i Fernández

Edita

Agrupació Cultural la Femosa
Carrer dels Gallart, 7
25150 Artesa de Lleida (Segrià)
Telèfon: 973 167809
E-mail: lafemosa@artessalleida.cat

La Femosa 2a. època.
Dipòsit Legal: L-264-1981.

Els articles que apareixen a les pàgines de *La Femosa* reflecteixen únicament l'opinió de llurs signants.

Índex

Imatges d'ahir

La Redacció 2

El Reportatge

Ramon Serra 4

Pòrtic

..... 5

Actualitat artesenca

Cèlia Argilés 6

Imatges de l'actualitat artesenca

Ramon Serra 8

Mots encreuats

Miquel A. Navarro 12

Entreteniments

Albert Batiste i Lluís Gil 13

Pluviometria 2010

Ramon Serra 14

Moviments naturals de població 2010

Cèlia Argilés 16

Concert de Nadal de la Coral La Primavera

Tere Aiguadé 17

Cuina Vegetariana

Adolf Costafreda 19

Viatge a Mallorca amb el Griu

Josep Mª Carrera 20

Una victòria increïble

Felip Domènech 22

Teatre en castellà?

Cèlia Argilés 24

Manifestacions en contra del maltractament...

Alternativa Ecologista 25

Nous segells de Puigverd de Lleida

Felip Niubó 27

Front Comú en Defensa de la Terra

Responsables del Front Comú i U.P. 29

Cuba la perla del Carib?

Joan Ramon París 31

Solució als mots encreuats 33

Phil

Pol Puertas 34

Aquesta publicació local rep el suport de:

Ajuntament
d'Artesa de Lleida

Fundació Pública de la Diputació de Lleida

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCs

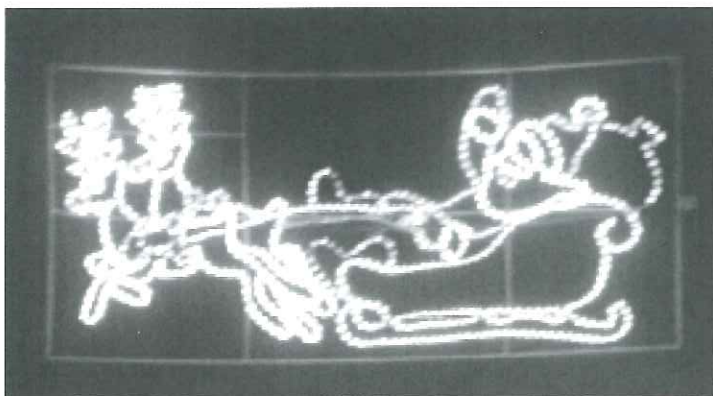
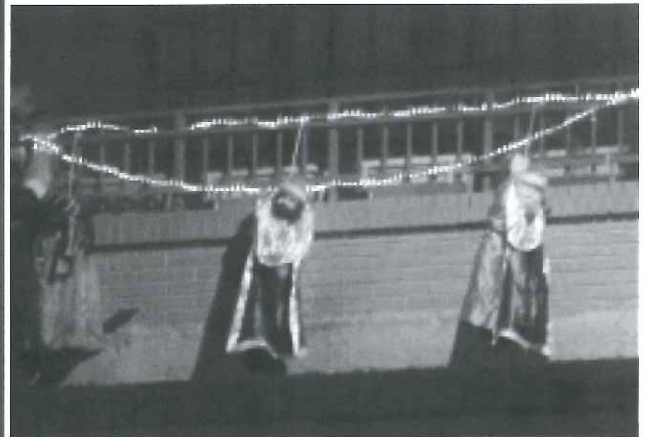
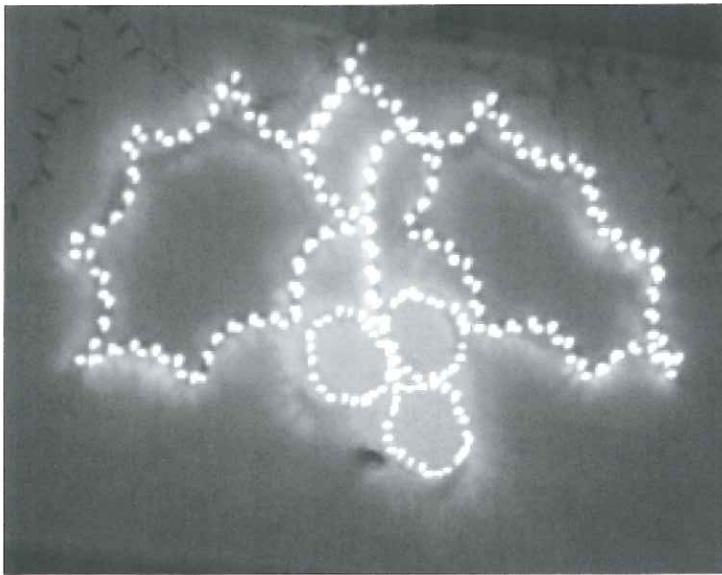
Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

EL REPORTATGE

Ramon Serra

Llums i guarniments lluminosos de Nadal

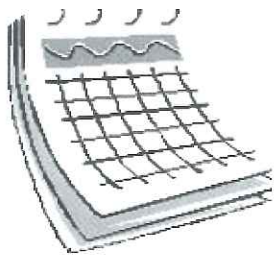

PÒRTIC

L'expresident Jordi Pujol sempre s'havia mostrat molt moderat quan havia de parlar de l'autodeterminació de Catalunya. Fa ben poc, però, en un article publicat en l'editorial del butlletí electrònic del centre d'estudis que porta el seu nom, titulat "*Del Tribunal Constitucional a la independència passant pel Quebec*" l'expresident de Catalunya ha dit que ja no té "arguments polítics i cada vegada menys arguments sentimentals o econòmics per oposar-se a l'independentisme, un cop fracassada la via autonomista". En aquest sentit, l'expresident adverteix que davant el procés de "marginació" i ofec que pateix Catalunya, l'"alternativa ara ja només podria ser la independència". Segons Pujol, si es continua pel mateix camí, Catalunya s'acabarà. "És el final de Catalunya com a nació, llengua, cultura i consciència col·lectiva. No demà mateix, però a poques dècades vista", assegura l'exlíder de Convergència i Unió. Per a Jordi Pujol una Catalunya independent és viable.

En el mateix escrit Jordi Pujol afirma que "Des de fa uns anys s'ha anat consolidant un model homogeneïtzador, de sostre competencial molt baix, és a dir, d'autogovern molt limitat i sotmès a un creixent ofec financer" Més endavant diu que . "Això encaixa del tot amb la concepció de sempre d'Espanya, amb l'objectiu que sempre ha tingut: un poder polític unificat, una centralització econòmica i una uniformització lingüística i cultural de signe castellà. És el final de Catalunya com a nació, llengua, cultura i consciència col·lectiva. Com deiem, no demà mateix, però a poques dècades vista. A través d'un procés gradual de marginació i de residualització de la catalanitat". "Per tant, l'alternativa a això ara ja només podria ser la independència", conclou l'expresident. No cal que diguem res més.

ACTUALITAT

Cèlia Argilés

ARTESENCA

CANTATA DE NADAL DE L'ESCOLA DE MÚSICA EMMA

El divendres, 17 de desembre, va tenir lloc al segon pis de la llar de jubilats, a 2/4 de 6 de la tarda, el Concert de Nadal de l'escola de música, EMMA, "CANTEM AL NADAL", on tots els alumnes de l'escola de música van participar, cantant nadales, i els més petits fins i tot, van fer cagar el tió. També el grup de percussió dels nens més grans van fer la seva actuació.

El mateix divendres a 2/4 de 8 van començar les audicions, on els alumnes van demostrar els seus aprenentatges amb els instruments que aprenen a tocar. Les audicions es van anar succeint també els dies 20, 21 i 22, on de manera escalonada cada dia uns alumnes diferents feien la seva audició.

FESTES DE NADAL

Durant els dies de Nadal a banda de la projecció de pel·lícules de cinema i els balls que cada dissabte tenen lloc a la Sala de la Llar del Poble, es va tornar a recuperar el sopar popular de Cap d'Any. Una seixantena de persones, van sopar al primer pis de la Llar de Jubilats, on tothom que volia s'hi podia sumar.

A la una de la nit, a la Sala de la Llar del Poble, va tenir lloc un llarg sarau de ball amenitzat pel grup *QUARTZ*.

El dia de Cap d'Any a les 7 de la tarda, el *Gran Camarlenc* va visitar el nostre poble, per tal de recollir totes les cartes que els nens i nenes havien escrit als Reis Mags d'Orient demanant els seus regals.

El dia 5 de gener, Ses Majestats, els Reis Mags d'Orient, van arribar puntualment a Artesa, acompanyats del ritme de percussió del grup local *KUMBEVA* i van repartir les joguines per totes i cadascuna de les cases.

ELS JOVES AMB LA SELECCIÓ CATALANA DE FUTBOL

El dia 28 de desembre, l'Associació de Joves d'Artesa de Lleida (AJALL) va organitzar la sortida amb autocar per tal de facilitar que tothom que volgués pogués assistir al partit de futbol de la selecció catalana.

APROVACIÓ DEL PRESSUPOST MUNICIPAL PER L'ANY 2011

El ple de l'Ajuntament el dia 30 de desembre va aprovar el pressupost per l'exercici 2011, amb un import total d'1.398.985 euros.

El pressupost preveu les inversions següents:
Urbanització carrer Escoles: 60.000 euros
Urbanització Travessera Sant Ramon fase: 45.000 euros.
Urbanització C/ Travessera Sant Ramon fase II: 30.000 euros
Equipament places públiques: 9.000 euros
Adquisició vehicle polivalent: 61.035 euros
TOTAL INVERSIONS: 205.035 euros

Les subvencions que es preveuen són poques i per això també la inversió prevista per enguany és poca.

Les subvencions previstes són les següents:
Diputació Lleida interessos préstec i altres subvencions: 2.600 euros
Subvenció Departament de Governació vehicle polivalent: 48.828 euros
TOTAL CAPITOL VII: 51.428 euros

FESTA DE SANT ANTONI (17-01)

De nou Sant Antoni, esdevé dia de festa local al municipi, els actes d'enguany, però, han canviat, ja que s'ha suprimit el dinar popular amb olla barrejada, que ja als darrers anys l'assistència anava a menys.

Els actes que es van dur a terme van estar els següents:

A 2/4 d'1 celebració de la Santa Missa

A 2/4 de 2 benedicció de vehicles i animals a la plaça de l'església

A les 2 del migdia, vermut popular al primer pis del Casal de Jubilats.

REPRESENTACIONS TEATRALS

Durant els mesos de gener i febrer s'han dut a terme, a la Sala de la Llar del Poble, les següents representacions teatrals:

El dia 15 de gener es va representar l'obra **LAS ÚLTIMAS LUNAS** a càrrec de la companyia *FERNANDO POMARES*.

El dia 5 de febrer, l'obra posada en escena fou **HABITACIÓ PERA TRES**, del grup de teatre *TALIA PRODUCCIONS*.

El dia 13 de febrer, l'espectacle va estar organitzat per **XARXA** dins la seva programació anual, amb l'obra de teatre: **PINOTXO** (Bric à Brac) de la companyia *ZUMZUM TEATRE*.

FESTA DE SANTA ÀGATA (05-02)

L'Associació de Dones "La Pubilla", va commemorar de nou la festa de Santa Àgata amb els actes següents:

A 2/4 de 6 de la tarda, processó amb Santa Àgata.

A les 6 de la tarda celebració de la missa

A les 10 del vespre, sopar de germanor per a totes les dones al restaurant les Cadolles.

OBRES A LA SALA DE LA LLAR DEL POBLE (darrera fase)

Les obres de rehabilitació de les Sales de l'Hotel d'Entitats de la Llar del Poble, consistents a rehabilitar les sales de damunt del bar i lligar l'estructura dels dos immobles (la Sala i Sales) ja s'han iniciat.

Les obres han estat adjudicades, per l'Ajuntament d'Artesa de Lleida, a l'empresa Construccions Arco SCCL, i han de quedar finalitzades el mes de juny.

En concret es durant diferents actuacions:

1.- Per una banda l'obra civil de rehabilitació de les sales, amb un cost finançat íntegrament per l'Estat ja que aquesta obra compta amb una subvenció inclosa dins del Fons Estatal d'Ocupació i Sostenibilitat Local (FEOSL) per import de 99.999,77 euros.

2.- L'equipament de les Sales de l'hotel d'Entitats, actuació també subvencionada íntegrament per l'Estat, per estar inclosa en el FEOSL 2010, amb un import de 13.625,89 euros i que inclou la instal·lació d'aparells d'aire condicionat, mobiliari i instal·lació de vinil a les finestres de la Sala que dona a la Carretera (Sala del Jovent)

3.- Millora de la instal·lació elèctrica a l'Hotel d'Entitats. Aquesta actuació suposa la portada d'un nou subministrament elèctric a la Sala, el qual es farà instal·lant una estació transformadora a la illeta verda que hi ha davant de la Llar del Poble a peu de carretera. El cost total és de 99.715,29 euros, i es finançarà amb les següents aportacions:

FEOSL 2010: 45.859,34 euros

Ajuntament d'Artesa de Lleida: 53.855,95 euros

Una vegada finalitzada l'obra les Sales també seran totalment equipades amb mobiliari, aprofitant una subvenció per equipaments cívics que ha atorgat el Departament de Governació l'any 2010.

PROGRAMACIÓ DE CINEMA

Les pel·lícules projectades durant els mesos de gener i febrer han estat les següents:

9 de gener: LOS OTROS DOS

16 de gener: LADRONES

23 de gener: LAS CRONICAS DE NARNIA

30 de gener: CAZA A LA ESPIA

6 de febrer: SALIDOS DE CUENTAS

12 de febrer: BURLESQUE MUSICAL

20 de febrer: LOS VIAJES DE GULLIVER

27 de febrer: EL TURISTA

IMATGES DE L'ACTUALITAT ARTESENCA

Ramon Serra

Concert de Nadal de l'escola de música, EMMA

Ball de Cap d'Any a la Sala de la Llar del Poble

Actuació del grup de percussió Kumbeva durant Cabalgada de Reis

Cabalgada de Reis

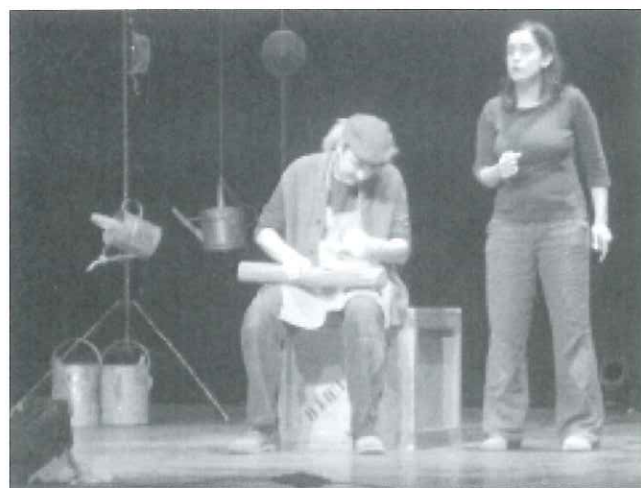
Benedicció de vehicles per Sant Antoni

Representació de l'obra "Las últimas lunas" per la companyia *Fernando Pomares*

Representació de l'obra "Habitació per a tres" pel grup *Talia Produccions*

Representació de l'obra "Pinotxo (Bric à Brac)" per la companyia Zumzum Teatre

Obres a la Llar del Poble

Sopar de germanor de Santa Àgueda (Fotos: Associació de Dones "La Pubilla")

Sopar de germanor de Santa Àgueda (Fotos: Associació de Dones "La Pubilla")

MOTS ENCREUATS

Miquel A. Navarro

Solució a la pàgina 33

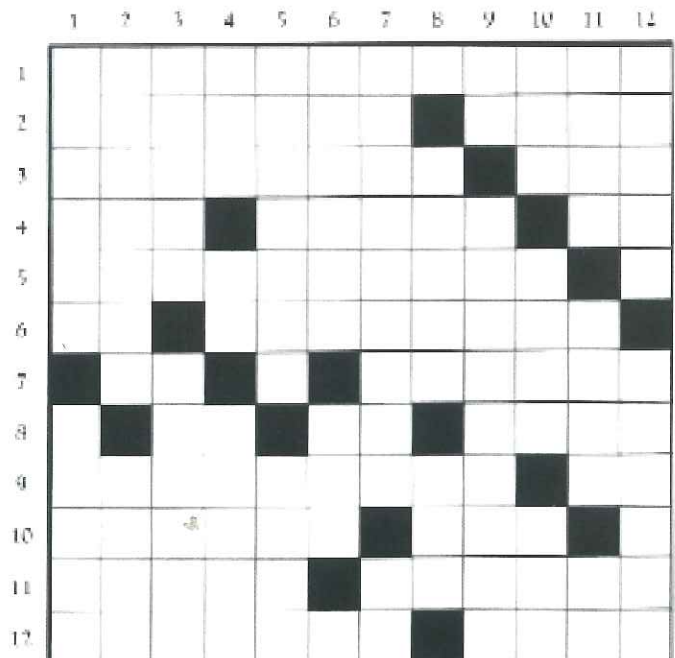
HORIZONTALS

1. Tropa armada d'arcabussos. 2. Garota, eriçó de mar. Superfícies còniques. 3. Molt fèrtil, en femení. Número. 4. Al revés, cap vegada. Prop de Bellpuig. Nom de consonant. 5. Que talla llambordes. Vocal. 6. La anterior repetida. Al revés, torçava. 7. Consonants consecutives. Una que pluralitza. Tresors públics. 8. Vocal. Al revés, pronom personal. Un altre pronom. Inepte, ignorant. 9. Al revés, que encarnen un Déu. Prefix que denota separació. 10. Robarà. Excrement d'animal. La rodona. 11. Galeta feta amb panís. Que pateix manies. 12. Menja feta amb capes de pasta farcida. A l'imperi otomà, un que manava.

Meitat d'un tot. 11. Dolent, pervers. Que no és pobra. Vocal repetida. 12. Vall catalana al Pallars Sobirà. Certs ocells de costums nocturns.

VERTICALS

1. Ocell rapinyaire. Al revés, fatigada, cansada. 2. Al revés, cert joc de circ. Municipi de la Conca de Barberà. 3. Nata de la llet. Cordes plenes de nusos. 4. Una raó desgavellada. Extremitat. Porta en un sostre. 5. Joc antic de loteria. Prefix però en singular. 6. Que s'aplica a diferents coses. Nom de consonant. La penúltima. 7. Sota la camisa o per sobre. Sí està armada, això és un atracament. 8. Pluralitza. Calor, ardentor. Nom de consonant. 9. Ecs. Dividit en setanta parts. 10. Entre castany i groc. Darrere.

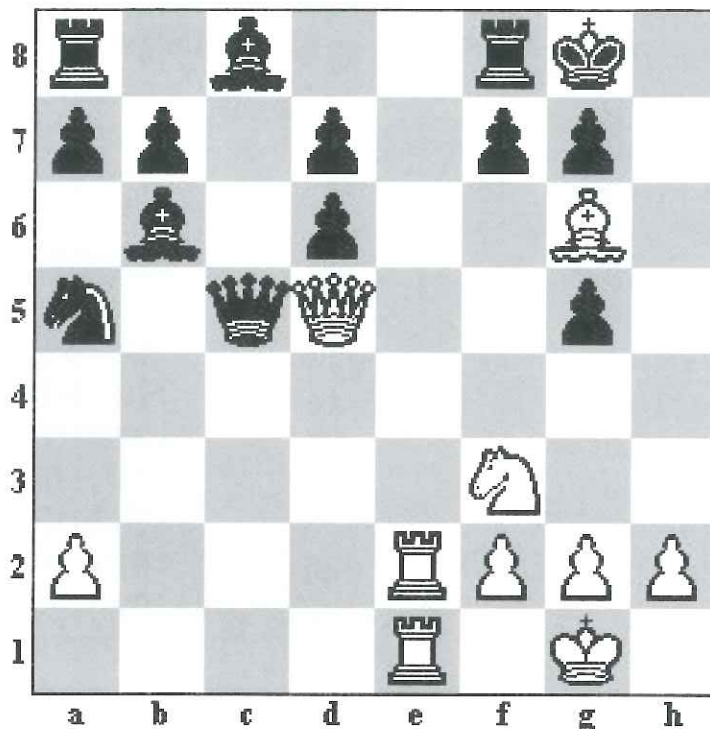

Entretenciments

PROBLEMA D'ESCACS

Albert Ratista

Juguen blanques i guanyen amb 4 jugades.

SUDOKU *Lluís Gil*

		2			8		7	
5	4			3	2		6	
		3		4				2
6	5			9		2		7
					4		8	5
8	3			2	5		4	
	7					6		
4			3	5				
				8				4

Solucions a la pàgina 35

PLUVIOMETRIA DE 2010

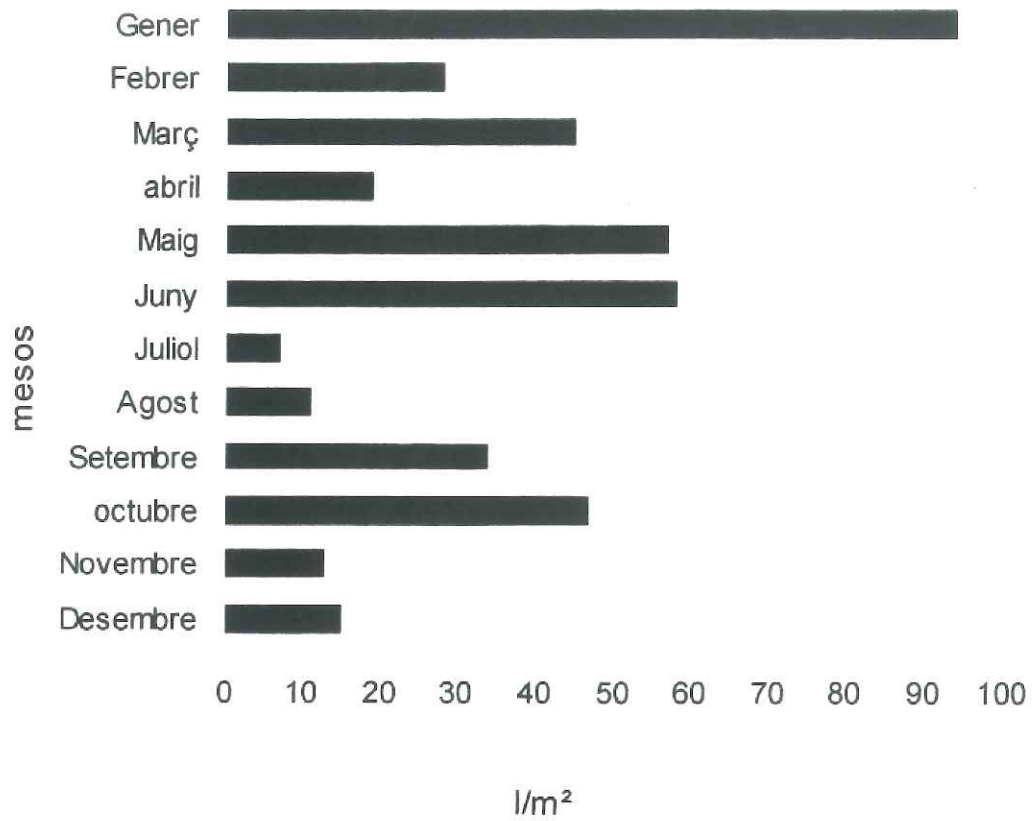
Ramon Serra

<u>Dia</u>	<u>Pluja diaria</u>	<u>Acumulat</u>	<u>Dia</u>	<u>Pluja diaria</u>	<u>Acumulat</u>
05/01/10	15	15	01/08/10	4	310
07/01/10	17	32	02/08/10	4	314
08/01/10	20	52 (nevada)	19/08/10	3	317
12/01/10	10	62	06/09/10	3	320
14/01/10	10	72	18/09/10	22	342
25/01/10	22	94	22/09/10	5	347
04/02/10	7	101	23/09/10	4	351
08/02/10	9	110	04/10/10	1	352
17/02/10	4	114	10/10/10	33	385
18/02/10	2	116	12/10/10	13	398
19/02/10	3	119	09/11/10	6	404
28/02/10	3	122	15/11/10	2	406
03/03/10	4	126	20/11/10	5	411
08/03/10	17	143	01/12/10	1	412
22/03/10	11	154	08/12/10	3	415
25/03/10	8	162	21/12/10	7	422
26/03/10	2	164	22/12/10	3	425
30/03/10	3	167	23/12/10	1	426
01/04/10	1	168			
04/04/10	1	169			
07/04/10	7	176			
13/04/10	2	178			
14/04/10	2	180			
18/04/10	1	181			
23/04/10	5	186			
03/05/10	40	226			
10/05/10	2	228			
11/05/10	3	231			
12/05/10	12	243			
06/06/10	5	248			
09/06/10	9	257			
10/06/10	14	271			
11/06/10	8	279			
12/06/10	16	295			
26/06/10	4	299			
28/06/10	2	301			
04/07/10	5	306			

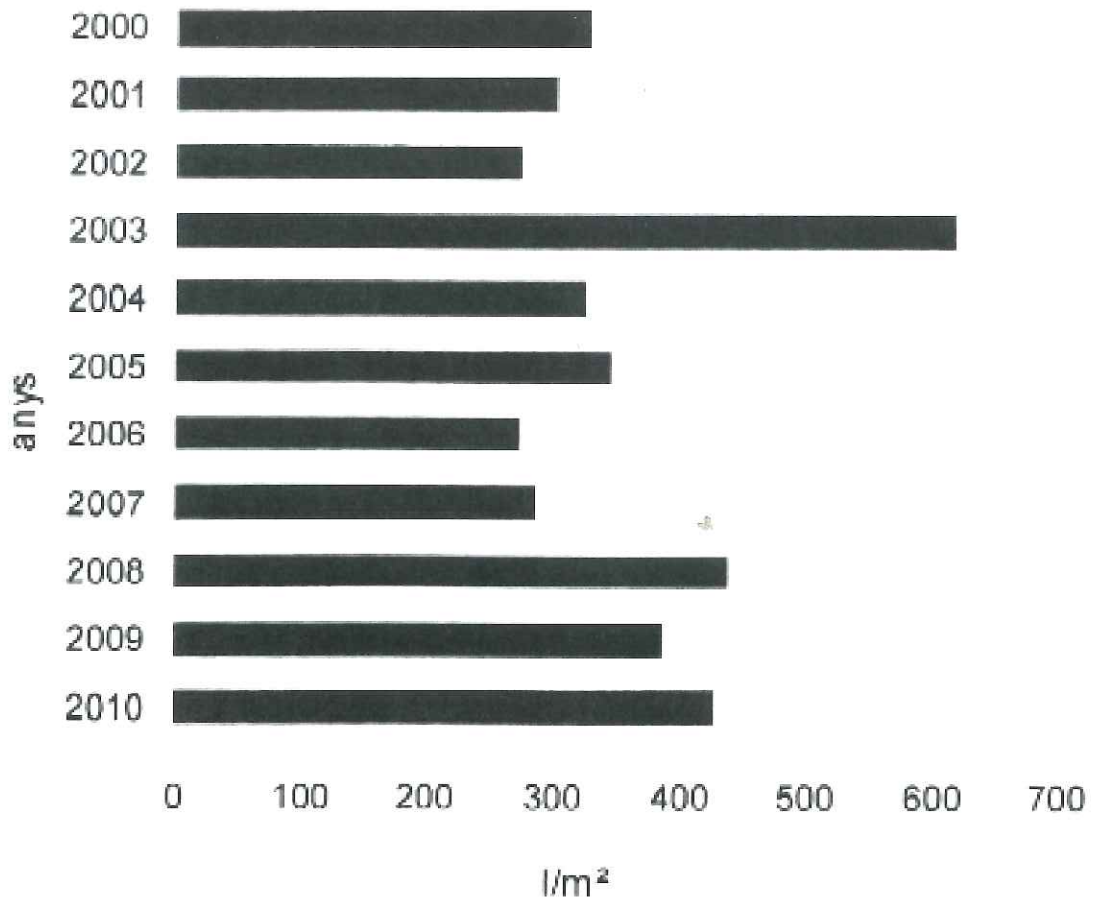

Nevada del 8 de gener de 2010

Pluviometria 2010

Pluviometria anual

MOVIMENTS NATURALS DE POBLACIÓ 2010

Cèlia Argilés

POBLACIÓ D'ATESA DE LLEIDA L'1 DE GENER DE 2011

HOMES: 797

DONES: 728

TOTAL: 1.525

COGNOMS	NOM	DATA
NIUBÓ MORÉ	MERCEDES	10/01/2010
NAVARRO GRACIA	MANUEL	12/01/2010
MOR PELLISÉ	ROMAN	03/02/2010
MORILLO OLIVAN	CARMEN	06/03/2010
MOR PARÍS	JOSEFA	20/03/2010
VILALTA AIXALÀ	DOLORES	21/05/2010
PARÍS OLOMI	JUAN JOSE	22/05/2010
IGLÉSIAS PARÍS	JUAN CARLOS	09/06/2010
BELLMUNT BALAGUER	ASSUNCION	23/07/2010
BERJES MARÍN	ENRIC	02/09/2010
ESTEBAN ORTEGA	TOMASA	18/10/2010
SANCHEZ LEIVA	MICAELA	23/11/2010
OLOMI PARIS	MERCE	25/11/2010
DRUDÍS BERENGUÉ	JOSEP	25/12/2010

DEFUNCIONS

COGNOMS	NOM	DATA
BERGES BARBERO	JESÚS	22/02/2010
SORIANO RETAMAL	MARIA DEL MAR	
COR ARIAS	DAVID	27/08/2010
PÉREX PORCEL	GINA	
PLA BARONS	JAUME	25/09/2010
LIARTE TEIXIDÓ	YOLANDA	
MORENO LOZANO	RAIMUNDO MARC	14/12/2010
PORTA FONT	MONTSERRAT	

MATRIMONIS

COGNOMS	NOM	DATA
GALAN SERRA	BLAU	04/01/2010
GONZÁLEZ GONZÁLEZ	ELENA	19/01/2010
FARRÉ MONTSERRAT	LILIA	24/01/2010
CASANOVAS SUAREZ	ZOE	14/02/2010
REYES GARCIA	CRISTIAN	03/03/2010
MIRALLES CALDERÓ	BIEL	08/05/2010
RIBAS BOTELLERO	ALEIX	06/05/2010
PORQUERAS GIRON	NÚRIA	09/05/2010
TOBIAS REYES	SERGI	27/05/2010
AINOZA VALERO	VÍCTOR	30/05/2010
VILANOVA DIAZ	ALBA	31/05/2010
ORÓ LONCA	SOFIA	28/07/2010
MOR PUY	CLARA	05/08/2010
REINA RODES	ORIOI	17/11/2010
RUIZ AIXUT	PERE	18/12/2010
GALLART FLORES	AINARA	27/12/2010

NAIXAMENTS

CONCERT DE NADAL DE LA CORAL LA PRIMAVERA ARTESENCA

Tere Aiguadé

Un any més, la coral la Primavera Artesenca, va oferir el tradicional concert de Nadal a l'església parroquial. Tot i que es va celebrar fora del marc de les festes nadalenques, el dia 9 de gener, el repertori escollit va ser bàsicament nadalenc, amb cançons tradicionals de Nadal d'arreu del món com ara: "Santa nit", popular d'Alemanya; "Fes non non", popular de Polònia; *Aurtxo Seaskan*, tradicional del país basc.. i la bellíssima "Cançó de bressol" de J. Brahms. No oblidaren, però, cançons catalanes força conegudes com *El pobre alegre* i *El dimoni escuat*.

La coral també va fer referència al poeta lleidatà Màrius Torres, per a commemorar el centenari del seu naixement, i així iniciava el concert amb la seva poesia "Molt lluny d'aquí", musicada per David Esterri.

Com a novetat oferia també “La Balanguera”, declarada himne de Mallorca l’any 1996, pel Consell Insular de Mallorca.

I per a completar el concert, es cantaren cançons de pel·lícules molt conegudes:

“Sister Act”, “Amèrica” de West Side History, “Moon River” de la pel·lícula Breakfast at Tiffany’s i “Titànic” del film amb el mateix nom. Aquestes cançons ja foren estrenades al concert de final de curs el juny passat.

CUINA VEGETARIANA

Adolf Costafreda

MUSSACA VEGETARIANA

Ingredients: 2 albergínies grosses, 500 grams de bledes o espinacs, un carabassó, 2 tomates grosses madures, 2 cebes, 100 grams de formatge ratllat, 2 ous, mig litre de llet, 2 cullerades rases de farina, una cullerada sopera d'all i julivert picat, oli, sal, pebre i mantega.

Preparació: Després d'haver netejat tots els ingredients, tallarem les albergínies, el carabassó i les tomates i ho reservarem en plats separats. Trinxarem les cebes i també les reservarem i el mateix farem amb les bledes.

En una plata fonda d'anar al forn (ben untada d'oli per tots els costats), hi anirem posant, per capes, tots els elements que tindrem preparats, de manera que d'albergínia, sigui la primera capa, la del mig i la de dalt. A cada capa hi posarem una mica de sal, all i julivert picat i pebre. Una vegada totes les verdures dins la plata, amb el palmell de la mà, les premerem amb compte.

A part començarem a preparar una beixamel tot posant la mantega i la farina en un cassó (al foc) el qual remenarem bé fins que ens quedi una salseta daurada. En aquest punt hi afegirem la llet (calenta), ben a poc a poc i sense deixar de remenar per tal que no es formin grumolls. Quan la tindrem acabada la retirarem del foc i hi afegirem els ous batuts i, un cop tot batut un altre cop, ho abocarem sobre la mussaca. Posarem la plata al forn a uns 180 graus entre 30-40 minuts. Quan la traurem, hi posarem el formatge ratllat per sobre i ho gratinarem.

CARPACCIO DE CARXOFES

Ingredients: 2 o 3 carxofes tendres, el suc d'una llimona, un gra d'all, julivert i oli,

Preparació: Traurem les fulles exteriors de les carxofes, tallarem el tronxo i en deixarem uns tros d'uns 3 centímetres els qual pelarem bé perquè la pell de sobre és molt amarga; tot seguit tallarem la punta de les carxofes (la part més dura) aproximadament per la meitat. Seguidament partirem les carxofes en dues meitat i, amb compte, anirem fent làmines primes i les ruixarem amb el suc de llimona perquè no es tornin negres. Col·locarem les làmines de les carxofes en una plata de servir plana hi escamparem l'all i el julivert i, finalment, hi tirarem un bon raig d'oli. Podem decorar aquest carpaccio amb olives negres i rodanxetes primes de llimona

TOMATES DOLCES FARCIDES

Ingredients per a 6 persones: 6 tomates grosses madures, però fortes, 150 grams de sucre integral ben molt, una poma tallada a daus petitets, 6 nous, 10 ametlles, 50 grams de gerds, 50 grams de panses de Corint, 6 fulles de menta fresca i el suc de dues llimones.

Preparació: Després d'escaldar les tomates i pelar-les, amb compte de no trencar-les els traurem les llavors i les reservarem.

En un vol, barrejarem els dauets de poma juntament amb les nous i les ametlles picades fines, els gerds i les panses. A part, en una paella hi abocarem una tercera part del sucre el qual deixarem caramelitzar una mica i, ara, hi abocarem tots els ingredients que teníem reservats al vol i els deixarem coure una estona sense parar de remenar.

Amb aquesta barreja farem les tomates i les posarem en una plata d'anar al forn, hi escamparem per sobre la resta del sucre i les enforbarem durant uns 15 minuts a una temperatura suau.

Podrem servir aquestes tomates en plats individuals, per sobre hi tirarem una mica del suc de la cocció barrejat amb una mica de suc de taronja. Com a decoració una fulla de menta.

VIATGE A MALLORCA AMB EL GRIU 25, 26 I 27 DE NOVEMBRE DE 2010

Josep Mª Carrera

A començaments d'any, la colla del Griu i l'associació cultural Arrels de la Vall de Mancor de la Vall (Mallorca), van establir un acord d'intercanvi cultural i el passat mes de juliol dins dels actes del Festival d'Enceses de la nostra Festa Major ens van acompanyar amb la seva bèstia La Deessa Boscana.

Al poble de Mancor de la Vall, situat a l'interior de la serralada de Tramuntana s'hi celebra la Fira de l'Esclata-Sang i de la Muntanya, (esclata-sangs: rovellons). En aquesta festa hi ha tot tipus d'actes culturals, lúdics i gastronòmics, (exposicions, la nit de foc, trobades de gegants i tot d'elements festius, besties, capgrossos, cavallets, concerts, correfocs, etc...) és una fira on l'afluència de visitants és molt elevada per la riquesa sociocultural i gastronòmica de la zona (degustacions de sobrassada fregida amb esclata-sangs, tot tipus de carn de porc a la brasa acompanyada amb els famosos esclata-sangs, es podia degustar a tots els bars i restaurants del poble, acompanyant tot tipus de menjar).

El viatge va començar el dijous 24 de novembre a la nit, quan el Griu va embarcar al vaixell que el va transportar fins a l'illa, la resta del grup va sortir el divendres dia 25 al matí, amb direcció a l'aeroport de Reus, molts pensareu: "però si ja tenim aeroport a Lleida!", Sí, però no hi ha uns

horaris prou amplis per cobrir les necessitats específiques de tothom, per tant la colla va acordar fer el viatge d'anada i tornada des de l'aeroport de Reu. El vol va durar poc més de mitja hora, per molts del grup, el viatge era una nova experiència ja que era la primera vegada que utilitzaven aquest mitjà de transport.

A l'aeroport de Palma ens esperaven dos membres de la colla de Mancor amb un minibus, que ens va transportar fins al seu poble. Un cop instal·lats ens vam familiaritzar ràpidament amb el poble i la seva gent, vàrem ser molt ben rebuts, sobretot pels representants del grup els quals van poder gaudir de la nostra "Festa Major". Ens van deixar ben palès el seu record immemorable i la impossibilitat d'igualar-lo. De cop i volta i sense massa temps ens vam haver de posar a preparar l'espectacle de foc per la nit, el qual s'inicià amb l'exposició de les bèsties participants "EL GRIU D'ARTESA DE LLEIDA", "EL DRAC DE SANT JORDI" del poble de Sant Jordi de Mallorca i "LA DEESSA BOSCANANA" de Mancor de la Vall. A les nou de la nit tothom ja podia degustar torrades de llom, sobrassada i botifarrons amb esclata-sangs, i a les deu s'iniciava el recorregut de les bèsties de foc per tota la població fent diverses enceses.

Val a dir que aquesta no va ser, per desgracia, la millor actuació del Griu ja que la meteorologia ens va jugar una mala passada remullant els carrers en plena actuació i això

preteníem, però sí que vam finalitzar tota l'actuació. Tot seguit davant de la taverna i de l'escenari ens van oferir "El cant de la sibil·la", (declarat patrimoni de la humanitat), interpretat per la cantant oficial de ses illes. La pluja va augmentar i la cantant va acabar la cançó ben xopa, (magnífica interpretació i posada en escena), ens pensàvem que suspendrien l'espectacle de foc a càrrec dels diables de Mancor, però no va ser així i enfundats en les seues caretes típiques amb banyes de cabra de l'illa d'Eivissa, el foc va aparèixer com per art de màgia i tot va cremar!!! i durant una bona estona els diables van fer de les seues, amb final pirotècnic i curiosament final de pluja. Tot seguit s'iniciaven els concerts musicals del grups *Eixut* i *Pujafassua*.

El dissabte, dia de relax per fruitar tots d'un bon temps i per passejar entre els carrers i

cases empedrades del poble, gaudiem de la VIII Fira i xarràvem amb la gent, que ens van fer sentir per unes hores, com uns veïns més del seu poble. Vam poder comprar al mercat artesà i tradicional tot tipus de productes de qualitat, incloses les ensaïmades tradicionals fetes al forn de pa, quina cosa més bona! ni punt de comparació amb les encapsades per emportar. El diumenge amb el Griu ja embarcat al vaixell, ens va tocar recollir i tornar cap a l'aeroport de Palma fent el mateix trajecte a l'inrevés, recordant totes aquelles bones estones viscudes tots junts. Deixàvem endarrere uns moments divertits, intensos i màgics, compartits amb els nostres companys mallorquins, però havent adquirit un grau d'amistat amb una gent encantadora i eternament agraïda.

Salut i amiatat entre els pobles catalans .

UNA VICTÒRIA INCREÏBLE

Felip Domènech

Si no fos perquè els pagesos ja no representem gran cosa en quant a nombre, en el teixit social del País, la trajectòria electoral de la Unió de pagesos mereixeria tota una tesi doctoral, un tractat de ciències polítiques, o qualsevol cosa que destaqués en lletres de motlle com a exemple del que és remarcable, sense descartar un xic d'esoterisme.

Després que la Unió fes boicot a la farsa tardofranquista de les primeres eleccions Sindicals –em resisteixo a anomenar-les eleccions a Cambres Agràries- que volien perpetuar amb un altre nom les antigues “Hermandades de labradors y Ganadores”, va venir una llarga travessia pel desert en què durant dotze anys no se'n van convocar cap més, passant-se pel folre la llei que obligava a convocar-les cada quatre anys. I, mentre, van fer tot el possible perquè la Unió desaparegués. A fe de Déu que no ho varen aconseguir!

A les eleccions del dia 20 de Febrer d'enguany, la Unió hi arribava fent tot just un any que havia sortit de la COAG – la coordinadora estatal d'unions- perquè s'havia convertit, en una Central Sindical a l'ús, amb alliberats professionals que no havien estat mai pagesos, ni tenien terra i nosaltres mai no hem volgut ser un apèndix d'una organització espanyola, però sí no estar coordinats entre iguals. Per si fos poc, vàrem tenir, fa mig any, problemes interns que ara estem tancant. A més la Conselleria, ens havia donat l'esquena fent tot el que ha pogut per destruir-nos, amb un “taranbana” de Conseller que potenciava descaradament els Sindicats grocs, omplint ben plena la menjadora del JARC i per si fos poc, el seu amigueta del “Ministerio” de Madrid es va treure de la mànega una llei increïble que ens deixava fora

de tota representativitat. A més, aquest amigueta, de nom Josep Puxeu, junt amb el “Secretario General” de la UGT, varen venir a fer campanya per aquets verals a favor d'URAPAC el seu Sindicat vertical, pagant, com feien els antics cacics, sopars, dinars i esmorzars, i per si no hi eren tots, els de la CEOE, potenciaven la seva marca agrària ASAJA, intentant comprar vots a base de donar a la gent granotes, gorres, quilos de mandarines, arròs... Però que cony es pensen que som aquesta gentussa! Som pocs, però la nostra dignitat està intacta i estimem la Unió, perquè per a molts no és solament un Sindicat sinó també un sentiment ben arrelat.

Ho sento però algú ho havia de dir!

El resultat de les eleccions sobre un cens de 29.818 votants dels quals més de 3.500 eren empreses – es podia veure gent votant com a representant d’una o més empreses i alhora com a membre del cens, gent amb dos, tres o cinc vots, Visca la Democràcia !-. Els pagesos disminueixen fortament i puguen les empreses-, va ser per circumscripcions el següent:

Província	VOTS	%	ASAJA	JARC	Unió	URAPAC
Barcelona	4.179	60,05	572 (3)	866 (6)	2.313 (15)	241 (1)
Girona	3.061	70,47	222 (2)	864 (7)	1.825 (16)	0
Lleida	6.412	53,15	785 (3)	1.958 (8)	3.244 (13)	259 (1)
Tarragona	4.086	63,33	1.126 (7)	401 (2)	2.233 (15)	185 (1)
Catalunya			2.705 (15)	4.089 (23)	9.615 (59)	685 (3)

Nota: Entre parèntesi els membres escollits per cada sindicat

La Unió va tenir el 59 % de membres electes que serveixen per a mesurar la representativitat davant dels distints òrgans i taules sectorials .

Tot això aconseguit per cinquena vegada consecutiva diu molt a favor d’un Sindicat, que ha fet de la seva independència la seva raó de ser. I farà bé el nou Govern de la Generalitat d’escoltar i aconseguir acords amb el guanyador pel bé de la pagesia i de Catalunya.

En quant al resultat aquí a Artesa, amb una participació del 72,83%, la Unió va tenir 60 vots, el 90% -el millor de sempre-, Jarc 4 vots, Asaja 2 vots i Urapac 1 vot. El 2007 la participació va ser del 61,29% i els vots per a la Unió 47, JARC 6, ASAJA2 i URAPACc 1.

Una dada significativa és que el percentatge d’afiliats a la Unió del total del cens és a Artesa el 50%. La mitjana d’afiliació a la unió del total de pagesos catalans, passa del 33%. Aquesta dada ni de lluny la superen sumada tots els sindicats de classe junts, i menys sumats tots els Partits polítics.

Miting d’Unió de Pagesos

Propaganda electoral d’UP

Recompte de vots

TEATRE EN CASTELLÀ

Adolf Costafreda

La pregunta sencera hauria de ser: Teatre en castellà a Artesa?. Sí, sembla una pregunta improcedent, una pregunta que al nostre poble no s'hauria hagut de formular mai, però avui i aquí la faig, i la faig no pas content de fer-la sinó ben bé per tot el contrari.

Si no recordo malament, al començament del mes de gener, a la sala del Teatre d'Artesa o Teatre Local (no sé ben bé el nom que se li vol donar ara a la Sala de la Llar del Productor) es va representar una obra de teatre en castellà. Que quedi clar que jo no hi tinc res en contra del teatre en castellà, però parlem-ne. Jo no tinc costum d'anar a veure teatre en castellà i, aquest cop, tampoc hi vaig anar tot i que tinc pagat l'abonament. I aquí rau la raó de la meua queixa. Si no vaig equivocat, l'únic teatre que al nostre país necessita protecció és el que es fa en la llengua pròpia, l'altra, el que es fa en castellà, té la supervivència assegurada, no cal que nosaltres (pobres il·lusos) li donem l'oportunitat de venir a esplaiar-se al nostre poble. Hem de tenir en compte (i això m'agradaria que quedés ben subratllat) que mentre lloquem una companyia que fa teatre en castellà, n'hi ha una altre que en fa en català la qual, per aquesta intromissió, no pot venir. És una llàstima que, nosaltres mateixos, des del nostre poble ens haguem de preocupar de donar vida als que ja en tenen de sobres.

Potser és pel fet que jo (almenys en aquesta qüestió) he tingut les coses sempre clares, clares, és clar, des del meu punt de vista. Com que de jovenet sempre m'havia adonat de les dificultats que tenia (i encara té) la cultura catalana per tirar endavant, m'havia fet el propòsit de no destinar cap dels meus escassos recursos econòmics a comprar literatura en castellà. Crec de bona fe que si la cultura catalana ha sobreviscut a tanta i tanta pressió durant anys i panys, no ha estat pels burgesos i altra gent de pela llarga, sinó per la gran massa anònima que

sempre, calladament, ha anat aportant el seu granet de sorra a la causa comuna.

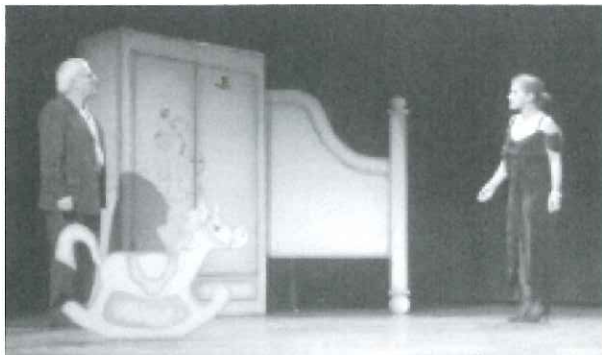
Teatre en castellà a Artesa? Teatre en castellà subvencionat pel nostre Ajuntament? Baixeu Senyor si no teniu feina que n'hi ha per llogar-hi cadires!

Més o menys érem l'any 1996 quan vam inaugurar la Biblioteca de La Femosa. Llavors, una sòcia que ara fuma, però que llavors no fumava, va regalar a La Femosa, per a penjar a la Biblioteca un cartell en forma de quadre ben emmarcat on encara s'hi pot llegir:

Sap Vostè que la Terra té una superfície de 510.082.000 Km quadrats? És gran, veritat? –Aleshores- Per què ve a Fumar en aquest espai TAN PETIT?

Parlant de teatre en castellà a Artesa m'ha vingut al cap l'escrit del quadre de la Biblioteca de La Femosa. Hi he pensat per a fer aquesta pregunta: Si el teatre en llengua castellana té tantíssims d'espais per a poder-se representar, perquè ha de venir en un poble tan petit com Artesa on no parlem la seua llengua?.

I per acabar, fidel cm sóc a la meua filosofia, l'any que ve no seré tan ruc de treure'm l'abonament de teatre, així m'estalviaré (encara que sigui poc) d'ajudar la cultura d'aquells que volen fer desaparèixer la nostra.

Representació de "Las últimas lunas" per la companyia *Fernando Pomares*

MANIFESTACIONS EN CONTRA DEL MALTRACTAMENT I A FAVOR DELS DRETS ANIMALISTES

El dia 25 de març a Lleida i en consonància amb moltes altres ciutats, es va fer una manifestació en contra del maltractament dels animals. L'espoleta que va fer saltar l'alarma i carregar les piles en aquesta acció va ser la notícia que sortí a internet i que el mateix protagonista penjà, referia, amb detalls, el maltractament fins a la mort d'un cadell de dos mesos amb l'amenaça de continuar aquesta acció amb 95 cadells més. Les imatges que ofería així ho testimoniaven. Actualment està en cerca i captura per les autoritats amb una compensació de 6.000 euros per qui en doni detalls comprovables.

Per desgràcia no és l'únic cas i n'hi ha altres similars al que acabem de referir que trenquen tots els esquemes. Costa de creure que hi hagi gent que pugui ocupar el temps en accions tan menyspreables, sens dubte qui s'embruta amb la violència contra éssers vius siguin persones o animals no deu estar bé del cap. Això és el que la majoria de persones pensem, però dissortadament els casos de deixadesa i el menyspreu per la vida dels animals acompanyen accions que indirectament també

es poden considerar maltractament. Per exemple s'han rescatat animals domèstics de llocs on vivien en la deixadesa més absoluta, bruts, mal alimentats i plens de paràsits. Com el cas d'una persona que ens va trucar denunciant un espai de dimensions reduïdes on l'amo, un caçador, hi tenia els gossos que en temps de caça usava per caçar. Mentrestant els tenia en condicions pèssimes i a més tenien ferides que s'havien fet entre ells que ningú no guaria. No cal dir que tenien l'espai ple d'excrements de dies de no netejar i tot plegat era un excés de pena. Vam denunciar el cas als mossos d'esquadra, els quals van actuar segons marca la llei, van localitzar l'amo i el van reptar a millorar l'estança, cosa que no estalvià, d'entrada, la multa que li va caure. Aquell indret és de visita obligada i control per part dels mossos encarregats del tema. També es considera maltractament els casos que segueixen:

- Tenir-lo en un espai molt petit sense treure'l perquè pugui fer exercici.
- Tenir-lo en un espai brut i poc ventilat.
- Que no tingui aigua neta en abundància al seu abast.

-Que estigui oblidat en un racó i no rebi els estímuls d'afecte que tot ésser viu ha de tenir.

-Tenir l'animal lligat amb una cadena inferior a dos metres ja que condemna l'animal a un exercici incomplet i insuficient. Només cal imaginar-nos com ens sentiríem si haguéssim de passar-nos la resta dels nostres dies estacats en aquest radi d'acció. No ens ha d'estranyar que alguns s'escapin. Si s'ha de tenir lligat per la seva seguretat perquè no hi ha un tancat, ha de ser a una sirga el més llarga possible on a través d'una argolla es lliga la corretja de l'animal, així pot córrer amunt i aval. Tot hi així no és bo que estiguin lligats. Sempre que sigui possible és millor un tancat on puguin guardar l'espai en llibertat de moviments ja que si entra algú podrà defensar millor la zona; si està lligat és molt més vulnerable i els que entren poden desfer-se'n amb qualsevol utensili. També és adequat que si és un gos de guàrdia estigui acompanyat per un altre gos ja que s'estimulen mútuament en la defensa de l'espai.

-També es considera maltractament que estiguin a prop d'una carretera sense la

protecció adequada. Aquests gossos no envelleixen perquè moren a les rodes d'un cotxe. Naturalment si es trenca una pota l'amo no perd el temps ni la butxaca de portar-lo al veterinari, total té els gossos que vol perquè les femelles li crien sense control. És un cas que coneixem de prop i més d'una vegada li hem portat els animals que vagaven per la carretera, algun acabat d'atropellar. Fa molta pena veure el seu passotisme i la poca sensibilitat.

Dins d'aquest tema deixem al marge les festes o activitats que es fan amb animals i que els produeixen sofriment físic o emocional (curses de braus, correbous, baralles de gossos o galls etc.)

Ningú no està obligat a tenir animals domèstics. Però qui els té es veu obligat per llei a cuidar-los i si, per les raons que siguin, no ho pot fer, ha de buscar un nou amo o ama que se n'encarregui adequadament. Afortunadament Catalunya és una comunitat autònoma pionera, ara falta que els ciutadans estiguem a l'altura de les aspiracions que marca la llei.

La moral dels pobles i de les persones es demostra segons el tracte que donen als seus animals. F. Nietzsche.

NOUS SEGELLS DE PUIGVERD DE LLEIDA

Felip Niubó

Al llarg de la nostra història, els nostres avantpassats han buscat un mitjà per poder expressar i transmetre de forma permanent el que es desitjava. Les representacions més primitives que podem observar són dibuixos, pintures i símbols. No fou fins al cap de milers d'anys fins que l'ésser humà estructurés un ordre d'aquests símbols i signes, que culminà en la creació d'un nou mitjà de comunicació i d'art: l' **Escriptura**. Quan s'escrivia el que es volia dir (missatge), l'escrivà o l'emissor podia deixar constància de qui era i a qui anava destinada la informació (receptor). En el cas de voler representar l'entitat emissora, es duia a terme a partir d'una signatura o a través d'una marca o símbol. El Diccionari de la Llengua Catalana defineix el terme **símbol** com una "*Representació d'una entitat, normalment mitjançant un o més caràcters*". Val a dir que en el transcurs del temps aquesta pràctica ha anat evolucionant i perfeccionant per evitar falsificacions i còpies. Així doncs, podem observar un canvi de les primitives firmes a les elaborades rúbriques de l'Edat Mitjana, on es combinen l'elegància i l'art. A l'Arxiu Parroquial de Puigverd de Lleida hi consten moltes d'aquestes rúbriques, com ara la que ens deixà el Reverent de Puigverd, Josep Escrivà a principis del s. XVIII (figura 1). Un altre sistema per poder reconèixer

l'emissor, a part de les firmes, era a través dels segells. La tècnica del segellament consisteix en la fabricació d'una matriu, tòrcul o altre estri, que acostumen a ser de metall o cautxú. Aquest porta gravats en relleu dibuixos, lletres o altres signes característics i propis de la persona o institució que emet la informació. Un cop es té la matriu, es pot estampar a pressió en cera tova, lacre o altra matèria blana, o, prèviament tintats en un tampó per poder després imprimir-los en un paper, amb la finalitat de poder-ne identificar la propietat o garantir l'autenticitat, validesa, etc., d'un document.

Ara farà un any, que es van localitzar un parell de segells impresos al final d'uns documents del s. XIX, propietat d'un parell de particulars, que per l'aparença devien pertànyer a l'Ajuntament de Puigverd de Lleida. Els segells (figures 2 i 3) són en positiu i en negatiu. Val a dir que els segells estan tractats perquè es puguin veure més bé. També hem d'avisar que datarem el segell a partir de la data del document en què està imprès, per tant la data no és la de la creació de la matriu, ja que aquesta no es conserva.

El **primer** (figura 2) va ser localitzat en un document del 1818. El segell està imprès en pols de carboni negre i es pot apreciar un arbre (pomer), el turó i als laterals les inicials P.B.

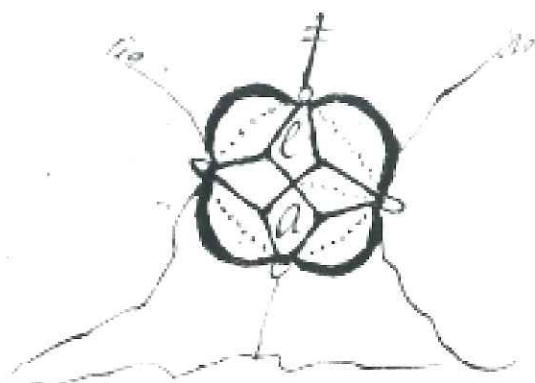

Figura 1

Figura 2

Figura 3

El segon (figura 4) va ser trobat en una acta notarial del 1839 i està en molt mal estat de conservació. A diferència del primer està imprès en tinta negra i es pot llegir "PIVERT". També s'insinua la silueta d'un arbre però no s'aprecia el turó identificatiu del poble.

Figura 4

En quant al nom de Puigverd, morfològicament el podem dividir en dos termes, que són per les síl·labes *Puig* i *Verd*. Si ens basem en els patrons de l'estructura dels dos segells, podem veure que el mot *Puig* es transforma en el dibuix d'un turó i *Verd* en el d'un arbre. Val a dir també que el tipus d'arbre i la forma d'escriure Puigverd ha anat canviant al llarg del temps. Tot i tenir pistes que ens indicaven l'entitat del segell, no va ser fins que es va trobar a l'Institut d'Estudis Ilerdencs un llibre del 1888, de A.

Figura 5

Prim Tarragó, anomenat *Sellos Municipales de la provincia de Lérida*, on fa la següent definició dels segells de Puigverd:

"Puigvert de Lérida. El sello primitivo tiene un árbol con una P á la derecha y una B á la izquierda como iniciales de las dos sílabas que forman el nombre del pueblo. El otro sello antiguo hay también el árbol y la inscripción Pivert, y en el moderno, el mismo árbol y el nombre actual Puigvert"

L'últim segell que comenta el senyor Antoni Prim Tarragó és l'únic que apareix imprès en el recull de segells del 1888, i és el segell ja conegut de Puigverd (figura 6)

Així doncs, Puigverd de Lleida recupera dos segells identificatius del poble i que se sumen al recull local de segells.

Figura 6

FRONT COMÚ EN DEFENSA DE LA TERRA COMUNICAT DE PREMA

Responsables del Front Comú i Unió de Pagesos

Reunits a Sant Martí de Maldà, el dia 14 de desembre de 2010, en assemblea de representants d'afectats de les diverses ZEPA de la Plana de Lleida, d'UNIÓ de PAGESOS,, de la PLATAFORMA i del FRONT COMÚ s'acorda les següents disposicions, en període postelectoral:

1- Que al·legant sentit de país, i en clara voluntat de no interferir en els últims dies de campanya i de reflexió, per tal de no incórrer en una possible impugnació de la Junta Electoral, el Front Comú, la Plataforma i Unió de Pagesos, va decidir d'ajornar les mobilitzacions previstes pels dies 26 i 27 de novembre. En part, per la bona entesa que hi va haver en el període electoral amb els partits polítics que millor resultats electorals

han obtingut, sobre la necessitat de modificar i ajustar l'agressivitat que presenta el Pla Especial i el Pla de Gestió de les Zepa, així com la Declaració d'Impacte Ambiental del Canal Segarra-Garrigues.

2- Que constatem que en aquestes passades eleccions, la societat civil rural de les terres de Lleida ha protagonitzat un fenomen nou, políticament parlant, fent campanya als pobles afectats per la Zepa per tal que deixin de votar els partits que han avalat aquestes agressions al territori i a la propietat privada.

3.-Com a conseqüència d'aquesta insensibilitat contra l'agricultura, la ramaderia i la indústria existents, els ecosocialistes i

Assistents a l'Assemblea de Sant Martí de Maldà

verds, amb el Sr. Pané al capdavant, se n'han endut la patacada més forta, tot i que d'altres partits s'han endut la seva. Els defensors dels models ecologistes, més radicals, com Ipcena, SeoBirlife, Agrell i altres, s'han quedat desencaixats, protagonitzant un penós crit al cel en un intent de salvar la desfeta del Departament de Medi Ambient.

4- Que defensem i aplaudim CiU, quan planteja la possible reestructuració del Departament i Conselleria de Medi Ambient, amb la conseqüent retallada de privilegis i de capacitat de gestions, atès que aquest departament, enlloc d'ajudar les empreses agrícoles, ramaderes i industrials del país, el que ha fet ha estat llastrar i perjudicar seriosament la viabilitat econòmica de les mateixes, a les zones més necessitades, frenant el P.I.B. de les terres de Lleida i provocant un èxode empresarial a la veïna província aragonesa, entre altres indrets.

5- Que en relació a les informacions aparegudes a la premsa lleidatana, sobre l'adjudicació d'un contracte atorgat als ecologistes, per valor de 187.000 euros, per a difondre el significat i les implicacions de la Zepa, des del Front Comú denunciem aquest afer com a immoral i de difícil justificació política i socioeconòmica.

Ho denunciem, perquè nosaltres, els afectats per les Zepa, hem hagut de suportar durant temps les males formes i prepotències d'uns senyors que sota l'empara de les virtuts ecologistes ens han negat els nostres drets i el reconeixement del Sacrifici Social que se'n demana.

Tant immoral és que rebin aquest contracte, com que el Govern els l'hagi concedit després de tota la tensió que han provocat al territori afectat amb la seva intransigència i insolidaritat, fora de tota ètica ecologista.

6- Que a tal efecte, es redactarà en breu, un document avalat pel Front Comú, la Plataforma i Unió de Pagesos, en el qual s'instarà al nou Govern de la Generalitat de Catalunya que s'obri una investigació sobre la concessió del contracte amb les entitats ecologistes, per tal de deixar clar i fora de dubtes, si aquest contracte ha estat el pagament pels serveis prestats que el govern ecosocialista atorga a

les bases ecologistes del país. Demanem transparència en aquest afer.

7- Que redactarem un segon document en el qual demanarem al nou Govern de la Generalitat que s'apliquin responsabilitats polítiques i tècniques, contra els representants de Regsega i del Canal Segarra-Garrigues, pel fet de no haver estat moralment capaços de reconèixer el Sacrifici Social que es demana als afectats, i la possibilitat de reconèixer l'assumpció del Dany Moral en funció de la gravetat de l'afectació.

El silenci dels representants d'aquest organismes ha servit per avalar uns plans de Gestió i Especials agressius amb el territori, així com una Declaració d'Impacte Ambiental del Canal Segarra-Garrigues que lesiona greument la viabilitat de moltes explotacions agrícoles, ramaderes i industrials del territori, afectant fins i tot, la viabilitat del propi projecte de regadiu.

El silenci dels representants d'aquests organismes, lluny de buscar un consens amb els afectats i de defensar la integració d'un model de preservació dels habitats esteparis basat en la coexistència dels dos models, el proteccionista i el productiu, única i exclusivament s'han dedicat a defensar el proteccionisme més radical i a negar els drets dels afectats.

8- Que hem esperat que es formalitzi el nou Govern de la Generalitat, per tal de poder registrar les nostres sol·licituds. El Front Comú i Unió de Pagesos iniciarà, a partir d'ara, diverses reunions informatives a les zones afectades per Zepa per tal d'explicar les afectacions tècniques que suposa l'aprovació del Pla Especial i del Pla de Gestió de les Zepa. Entre les reunions informatives programades, de caràcter tècnic i presentades per Unió de Pagesos, es prepara una macro assemblea d'afectats que tindrà lloc a la població de Bellpuig passades les festes de Reis, en la qual, a més de les explicacions tècniques, es valoraran les accions polítiques a fer. Demanant amb caràcter d'urgència, una reunió bilateral entre els representants reals del territori afectat i el nou Govern de la Generalitat de Catalunya, amb la voluntat de fer sentir la nostra veu i de poder posar ordre i seny al greu problema de la gestió de les zones Zepa i de la viabilitat del sistema Segarra-Garrigues.

CUBA: LA PERLA DEL CARIB?

Joan Ramon París

Fou aquell un viatge rebot; no tenia cap intenció d'anar a aquella illa encara que alguna cosa havia cridat la meua atenció. Potser era la barreja del règim castrista amb l'exuberància d'aquella zona que representa el Carib per antonomàsia.

La veritat és que, tot just, i sense adonar-me'n, em trobava en un avió direcció a Cuba. Ja dins l'avió, vaig sentir que potser havia comès un error. Però el viatge projectat al Iemen va fracassar en l'últim moment, també un altre a Sant Petersburg i així en l'últim moment vaig escollir la destinació que més probabilitats tenia de realitzar.

En el vol, tots els passatgers eren homes que anaven a satisfer les seves més baixes passions en un món artificial que els conduiria a les més luxurioses de les fantasies. Alcohol per onsevulla, riures a escarada, acudits de mal gust, comentaris que denotaven suposada complicitat, van ser la tònica d'un viatge que semblava no acabar mai.

Intentava "escapar" d'aquell ambient observant els núvols del cel, alhora que em replantejava una vegada i una altra els projectes d'aquell viatge que havia estat triat estranyament i que adquiria tints de misteri. Per sort la majoria d'aquell personal anava a Varadero, que deu ser una espècie de Lloret de Mar tropical. Allí abunden els cellers on la gent pot sumir-se encara més en la desesperació de l'alcohol o adormir-se amb el murmur suau de les mulates fàcils. Dintre de tota aquella història, vaig pensar que no havia triat malament. A gairebé cap d'aquells passatgers li interessava anar a Santiago, ciutat situada en el sud de l'illa i bressol de les religions afro-catòliques. Volia conèixer "in situ" la influència d'aquells ritus en aquella societat socialitzada i aquest era sens dubte "el lloc" on podia trobar gran part del seu significat.

A l'aterrar vaig comprovar a l'instant que la tasca seria prou complicada. Estava clar, que als seus ulls era "un estranger" amb major poder adquisitiu d'una població que viu sota mínims, però no esperava una actitud de "pillatge" per part seva.

Sembla ser que el que interessa és poder "explotar" els visitants venent el que sigui i oferint tot el que es pugui oferir. Es fa llastimosament palès que l'estat socialista no funciona i que sols es fomenta una actitud "depredadora" per part d'una població que segueix l'exemple dels capitosts.

Però a un nivell més profund, "la amoralitat" vindria de l'època de la conquesta i posterior colonització espanyola. Diguem que és un país desestructurat culturalment, amb gran part de la població arrencada de les seves arrels africanes i d'una èlit criolla que tan solament va pensar en el seu propi benefici. Aquesta falta de tradició cultural impregna una vida, l'única filosofia de la qual és la de sobreviure a costa del que sigui. És aquesta una actitud generalitzada que fa que no puguis passejar tranquil·lament per la ciutat sense ser acorralat per multitud de gent que espera solucionar la seva vida a costa teva.

D'altra banda, el turisme de baix nivell és el que impera a l'illa. És aquest tipus de gent que tendeix a solucionar els seus problemes personals a costa de la pobresa d'un país. És la mateixa actitud que devien tenir els antics colonitzadors enfront dels enginys d'esclaus als quals consideraven poc més que animals. Com s'observa, els extrems es toquen i fa que la roda d'insatisfacció emocional giri permanentment.

Allí, en el cor de Santiago res és gratis i menys per a un estranger. He de pagar un alt preu per a conèixer un bruixot, encara que el resultat val la pena. El padrí Tomás. Ulls eixuts, barbata esclarissada, nas aguilenc, cos allargat tirant a esquelètic, cara rogenca de

inconfusibles arrels afro, viu en un modest barracot dels afores de la ciutat.

A l'entrada, és necessari creuar un petit pati ple de gom a gom de gallines i ja en el seu interior assegut en velles cadires, es pot observar que davant l'absència significativa de mobles, solament un altar dedicat als Déus domina l'escanyolida estança.

Encara que l'escena és insòlita, i he d'omplir de regals el bruixot en forma de rom i uns cigars allargats que agarra amb gran satisfacció, crec que val la pena. Almenys estic fent quelcom insòlit en un lloc on la vida d'un turista transcorre entre l'habitació i la barra del bar més propera.

Com que la meva intenció és "aprendre" el que la vida m'ofereix, pago en regals el que molts gasten en aguardent, ja que els ensenyaments del bruixot serveixin, i aquí estic per a donar testimoniatge d'això.

No deixa d'impressionar-me que em profetitzi aspectes de la meua vida que només jo conec.

Parla de la fortalesa mental, de la constància i de la paciència com indiscutibles armes amb les quals poder afrontar els disgustos que et poden oferir la vida. A partir d'aquí comença un ritual que com si fos un producte medicinal homeopàtic incideix en "la neteja" com a fase prèvia amb la qual poder combatre els mals esperits. Una vegada passat aquell primer moment, l'home està en condicions òptimes de comunicar-se amb els déus.

Tot aquest procés es realitza a través d'uns rituals que abunden en el secretisme i en el quals es posa l'accent en elements protectors de la natura, tals com animals o plantes).

Surto d'aquell casalot convertit en "un home nou", però desgraciadament no dura molt l'efecte. El restaurant de "menjar bé" a preu alt, amanida amb llagoterries em retorna a la crua realitat.

Observo els barris de classe alta, aïllats de la població, on es refugien els dirigents locals i comprenc que no canvia res. On va quedar aquella revolució que va fer tremolar al món sencer?

Utilitzo totes les habilitats comunicatives per

a entrar en un restaurant que utilitzen els cubans, i al qual només poden acudir els nacionals. Una mostra més d'una segregació que no té gaire que envejar a la sud-africana: locals per a nadius, comerços, farmàcies, hospitals etc... enfront dels programats per a estrangers, planificats de tal manera que no es puguin comunicar.

Per a l'estranger es crea un "paradís artificial" amb tot tipus de serveis, però els cubans es tracta de sobreviure amb prou feines. Això implica farmàcies buides de productes, mala qualitat als hospitals, comerços esbalandrats i menjar horrible en els seus restaurants. Tal com vaig poder comprovar en un d'aquells locals davant el beneplàcit de la comissaria política amb la qual vaig haver de desplegar tot un seguit d'habilitats diplomàtiques.

Em trobo a l'Havana, ciutat mítica que encara conserva una decadent glamour. Recorro els barris d'inequívoc passat colonial, passejo pel llarg dic de marcats aires nostàlgics.

És bonica la ciutat, quan observes les frondoses arbredes que es troben a les placetes amb els seus vetusts monuments al·ludeixen al recent passat hispà.

No obstant això, res de tot allò que es presenta davant dels meus ulls es pot degustar amb calma. Continua la tibantor a causa de la recerca de l'estranger, no es pot respirar, m'atabalo i ni tan sol a l'interior de la catedral em salvo del constant assetjament a què em sento sotmès.

Em pregunto què faig en un lloc com aquell, en el qual estic condemnat a passejar amb l'etiqueta penjada al coll. He estat a la *Bodeguita*, he degustat un gelat de "Maduixa i Xocolata", fins i tot he visitat els mausoleus del cementiri de Colón; però res de tot allò em sedueix. Més aviat com més "atencions" em donen més m'adono de la importància que adquireix la solitud per als qui no volen sentir-se sols, deixar la fantasia barroera per una veritable trobada amb el nostre propi jo. Els que vaguem per aquests llocs semblen "ànimes en pena",

absolutament desorientats amb la nostra destinació.

Cayo Levisa és altra cosa, allí apartat del mundanal soroll puc aprendre busseig i intentar nedar per les aigües del Carib. L'accés als illots es fa amb llanxa, i he hagut de travessar l'esplèndida vall de Viñales en direcció nord.

Una vegada al "paradís perdut", intento refer-me del batibull llegint un llibre, passejant per la platja o contemplant un ruc salvatge que campa pel lloc. Per una vegada agraeixo que no hi hagi gent, i que es desperti en mi l'ànima de Robinsó.

Pel que fa al busseig nedo, pujo i baixo integrant-me en aquelles aigües on les barreres de corall emergeixen del fons com moles imponents. Peixos de totes les espècies i colors, apareixen i desapareixen per art de màgia. En certa manera, sembla que estiguin en una gran sala de ball, on la dansa aquàtica servirà per a integrar-nos en aquell món misteriós i bell.

Se m'escapa el temps, i un mariner m'avisa que ja és l'hora del retorn. M'assec esgotat, però feliç, aquells peixos m'han retornat el somriure que creia haver perdut davant la multitud de nombrosos somriures que ho eren tot menys francs.

Ara, és temps de recordar la meva estança davant la plaça de la revolució, allí on Fidel i les altes esferes es dediquen a llançar consignes amb les quals demostren

al personal que tot allò segueix en peu. No obstant això, només fa falta fer un cop d'ull cap a aquella espècie de fortalesa medieval que domina aquesta plaça, flanquejada per àmplies torrasses on nien els voltors, per a adonar-se que entre el món dels senyors feudals i aquests dirigents tot just existeixen diferències pel que fa al tracte amb els serfs.

De facto, fa l'efecte que aquell sistema se sustenta en els antics mites: revolució, Che, Camilo, bloqueig americà; per a intentar sobreviure. Es fomenta el turisme com a font de divises perquè tot allò segueixi com està, perquè molts ciutadans criïn gallines en apartaments, i uns altres escorcollin les galledes d'escombraries.

Al marxar cap a l'aeroport de L'Havana, m'adono que se m'han disparat les despeses en aquest país, molt més que en qualsevol país del primer món. Quan retorni a Barcelona, no em quedarà mes remei que tornar a casa amb metro...

En el taxi recordo les abraçades, el somriure "profiden" del director d'aquelles instal·lacions, imatges amorfes que es confonen amb la de tants rostres de semblant tarannà.

Me'n vaig i quan recapitulo veig que pesa més el deu que l'haver. No hi ha res que em mantingui lligat a aquell país, en el qual no hi ha filosofia, ni moral, ni tan solament ètica, només guanys.

SOLUCIÓ ALS MOTS ENCREUATS

HORIZONTALS

1. ARCABUSSERIA. 2. GAROINA. CONS. 3. UBÈRRIMA. SIS. 4. MAI. IVARS. CU. 5. LLAMBORDER. A. 6. AA. RETORCIA. 7. MN. S. ERARIS. 8. A. TU. ET. NECI. 9. TEANTROPS. AB. 10. SISARÀ. FEM. O. 11. AREPA. MANÍAC. 12. LASANYA. AGÀS.

VERTICALS

1. ÀGUILA. LASSA. 2. MALABAR. PIRA. 3. CREMA. NUOSES. 4. AOR. MA. TRAPA. 5. BIRIBIS. TRAN. 6. UNÍVOC. ENA. Y. 7. SAMARRETA. MA. 8. S. ARDOR. EFA. 9. CE. SETANTENA. 10. ROS. RERE. MIG. 11. ÍNIC. RICA. AA. ÀSSUA. SIBOCS.

PHIL

EL DRAMA DE L'HORÒSCOP

Pol Puertas
POL PUERTAS

FI

TELÈFONS I HORARIS D'INTERÈS

Ajuntament 973 167162
 Assistent social: dimecres alterns 973 167315
 Correus: dilluns a divendres, 8-10 h, dissabte 8-9 h
 Farmàcia 973 167204
 Veterinari de la Protectora Local:
 Jaume Armengol 626869516

V3 Hospital Veterinari 639367888
 Metge 973 167291
 Metge urgències: Dies feiners: 15 h – 8 h i els festius tot el dia 973 142029/973 142033
 Museu : 973 167162 (hores convingudes, Ajuntament)

Horari dels autobusos que paren a Artesa				
LLEIDA a ARTESA			ARTESA a LLEIDA	
De dilluns a divendres				
11 h		Matí	7 h 10 min	
12 h			8 h	Cogul
13 h 15 min	Albagés - Cogul			8 h 20 min ESO
			9 h 40 min	
			12 h 10 min	
3 h	Durant el curs	Tarda	3 h 30 min	
4 h	Durant el curs		4 h 15 min	Cogul
5h 20 min	Puigverd		4 h 30 min	
6 h 30 min			5h 45 min	Puigverd
7 h 30 min	Albagés - Cogul			
8 h 30 min				
dissabte				
11 h		Matí	8 h 10 min	
12 h			9 h 45 min	
13 h 15 min			12 h 10 min	
7 h 30 min		Tarda	4 h 30 min	
NL2 (sud) divendres, dissabtes i vigílies				
0 h 10 min		Nocturn	0 h 30 min	Puigverd
2 h 00 min			2 h 20 min	Puigverd
4 h 15 min			4 h 35 min	Puigverd

SOLUCIONS ALS ENTRETENIMENTS

ESCACS

1. Dxf7+! Txf7 2.Te8+ Tf8 3.Txf8+
 Rxf8 4.Te8++

SUDOKU

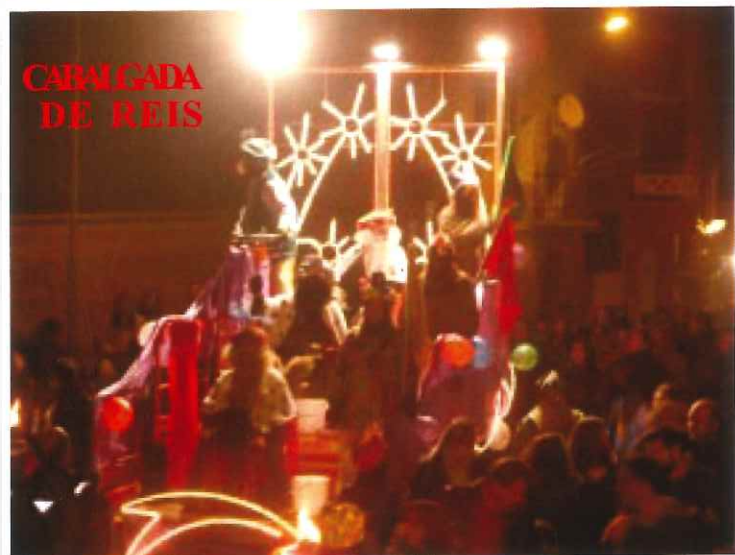
1	9	2	5	8	6	4	7	3
5	4	8	7	3	2	1	6	9
7	6	3	9	4	1	8	5	2
6	5	4	8	9	3	2	1	7
9	2	1	6	7	4	3	8	5
8	3	7	1	2	5	9	4	6
2	7	5	4	1	9	6	3	8
4	8	9	3	5	6	7	2	1
3	1	6	2	8	7	5	9	4

VIATGE DEL GRIU A MALLORCA

BALL DE CAP D'AN

CARGADA DE REIS

CONCERT DE NADAL DE LA CORAL LA PRIMAVERA ARTESENCA

FESTA DE SANT ANTONI

ELECCIONS A CAMBRES AGRÀRIES

OBRES A LA LLAR DEL POBLE

FESTA DE SANTA ÀGUEDA